

Boris Godunov: Activitats

1. Què us suggereix aquesta imatge?

Com descriuríeu la imatge a algú que encara no l'hagi vista? Feu descripcions i comenteu quina pot ser la més precisa?

2. Àlex Ollé defineix la seva obra com a «docudrama», i afirma que és un gènere freqüent a la televisió, però no al teatre. Com definiríeu vosaltres el gènere «docudrama»? Per quin motiu és més proper a la televisió que al teatre?

3. L'obra s'inicia i es tanca amb les paraules d'un dels oestatges, que explica les seves impressions i els records de la situació que va viure dins del teatre. Segons manifesta, el record que guarda amb més intensitat és el següent:

OSTATGE: (...) la mirada de la noia, just després de matar la dona i salvar-nos a tots... La mirada de qui sap que ja no podrà tornar enrere. Uns ulls que eren com un crit: he matat. Ara el temps també s'ha aturat, per a ella.

(Escena 23)

Com us imagineu aquesta mirada? Proveu de fer-la i fotografieu-la; després compareu les imatges obtingudes i comenteu fins a quin punt reflecteixen la situació descrita per l'ostatge.

4. Davant d'una situació límit, les reaccions personals són molt diferents, tal com mostra el següent intercanvi de parers entre dos actors. Un d'ells proposa escapar-se per una finestra que coneix, l'altre li retreu que no tingui en compte la resta de segrestats, que miri només per ell:

SHÚISKY: No, no és igual! I si maten algú per culpa nostra?

VOROTYNSKY: Em cago en tot! Tenim l'oportunitat de sortir. Jo vull intentar-ho. I si em foton un tret o li foton a un altre tant me fa.

(Escena 11)

Quina diferència hi ha entre la reacció d'un personatge i la reacció de l'altre? Quina és la reacció més lògica? Quina és la reacció més correcta? Coincideixen?

5. La idea de l'obra és d'Àlex Ollé, el qual ha comentat en una de les seves reflexions sobre el text el següent: «(...) quiero partir de una declaración imprescindible: rechazo la violencia totalmente y sin excepciones de ninguna clase, que es como decir que rechazo el terrorismo y sus consecuencias». Podem relacionar aquestes declaracions amb l'actitud que mostren dos personatges de l'obra, en Pimen i la Mediadora. El primer manté aquest diàleg amb Grigory:

PIMEN: T'ho repeteixo: no necessitem ningú que ens salvi, ara. No me'n penedeixo d'haver defensat la lluita amb les armes a la mà. Però crec que aquesta etapa s'ha acabat i que les armes han de cedir el lloc a la política.

GRIGORY: No em serveixen les teves idees. Jo necessito acció.

PIMEN: Ets vanitós, vols ser un heroi.

GRIGORY: La nostra generació té dret a fer història.

(Escena 9)

Curiosament la Mediadora manté un diàleg molt semblant amb el personatge que anomenen Segon:

SEGON: Quan a vostè la persegueixen, vostè corre. Nosaltres també ho fèiem. Però ja no. Hem deixat de córrer, ens hem girat i ens hem confrontat als nostres enemics. Vostè hauria d'haver tornat al país quan va començar la guerra.

MEDIADORA: I posar-me un cinturó d'explosius?

SEGON: Així es defensa un país atacat. No amb paraules. Les paraules arriben massa tard. Ara és el temps de les armes.

MEDIADORA: Saps què penso? Que vols ser un heroi...

SEGON: Com vostè, doctora.

MEDIADORA: ...i seràs un tirà.

SEGON: La nostra generació té dret a fer història.

(Escena 8)

Per quin motiu tant Pimen com la Mediadora constaten que els seus interlocutors l'únic que pretenen és convertir-se en herois? Llegiu aquestes possibles raons i valoreu-les:

- Perquè els domina l'afany de poder.
- Perquè volen aparèixer com els salvadors de la seva pàtria.
- Perquè entre un tirà i un heroi no hi ha tantes diferències.
- Perquè són persones insensibles al patiment dels altres.
- Perquè l'odi no els permet de veure-hi més enllà.

6. Es pot considerar que al *Boris Godunov* de la Fura dels Baus l'espai escènic és tot l'edifici del TNC. Els espectadors veuen el que tradicionalment hi ha darrere de l'escenari, i tenen accés (virtual) a altres espais del teatre, i fins i tot al carrer.

Reflexioneu sobre la complexitat tècnica d'aquest espectacle; discutiu aspectes com els següents:

- Quantes càmeres hi ha instal·lades a la sala?
- On estan situades?
- Són fixes?
- Quines escenes han estat enregistrades prèviament? Per què?
- Com es complementa la presència real dels actors a l'escenari amb la projecció d'imatges a la gran pantalla? Quina és la relació entre els dos «llenguatges»?
- Per què en alguns casos es veu simultàniament l'acció que té lloc a l'espai real del teatre i les imatges d'aquesta acció projectades a la pantalla? Quina és la finalitat d'aquesta «redundància»?
- Quina utilització es fa del color en el cas de les imatges projectades?
- Quina música o quins sons acompanyen les imatges? Quins efectes produeixen?

7. Els elements escènics són simples, però estan seleccionats per aconseguir el màxim realisme possible. Quants en recordieu?

Quins us van impressionar més?

8. En aquest espectacle determinats canvis en la il·luminació formen part de les accions que duen a terme els actors davant del públic. Recordeu els canvis en la il·luminació durant la representació i valoreu-ne la finalitat.